

Gang ikke, saa nøiagtige, da de ikke bleve dreiede udvendig og indvendig, at Bøggene vare nøiagtig lige tykke overalt; det er derfor ikke underligt, at det har viist sig, at disse Cylindre kunde springe. Men jeg tror ikke, at der f. Ex. ved de af Burmeister og Wains Centrifuger, der ere lade i de sidste Par Aar, er indtruffet et eneste Ulykkestilfælde, skjøndt det dog er et Par Tusind Stykker, der ere bleve solgte siden den Tid, fordi man nu benytter et andet Materiale til Cylindrene, nemlig presjet Staal, og fordi man dreier Cylindrene saa nøiagtigt baade udvendig og indvendig, at Bøggene ere lige tykke, og dernæst har man truffet en Forsanstaltning ved en Sikkerhedsregulator, saa at Cylindren ikke kan gjøre flere end det bestemte Antal Omdreininger i Minuten. Det er jo muligt, at der ved en Lovbestemmelse kan paabydes, at der ikke maa laves Centrifuger, medmindre Cylindrene ere af presjet Staal eller lignende. Jeg kommer dernæst til Tilsynet ved Fabrikker, som for Fremtiden skal udføres af 2 Fabrikinspektører og 10 Assistentter. Der har i det andet Thing været Forslag om, at Tilsynet skulde udføres af de saakaldte Kjedelshynsmænd. Jeg tror nu, det maatte kunde være rigtigere som i Lovforslaget at benytte Fabrikinspektører og Assistentter, efter som de ere mere sagkyndige paa dette Omraade; jeg tror ikke, at Kjedelshynsmændene ere særlig sagkyndige til at efterse Maskiner. Og saa er der Tilsynet med Landbrugsmaskiner. Det hedder i § 10, sidste Punktum: For alle andre Maskiners Vedkommende føres Tilsyn af det stedlige Politi. Vi skulle altsaa for Landbrugsmaskinernes Vedkommende have Tilsyn af det stedlige Politi, men nu har jeg læst i Lovforslagets Motiver, at man ikke gjerne vil gaa til at paabyrde Sognekogderne dette Tilsyn, fordi de ere nok bebyrdede med Arbeide i Forveien, og det skal jeg ogsaa indrømme. Men saa hedder det, at Ministeriet vil se administrativt at benytte de for Gaanden værende Kræfter af Politi til at overtage dette; og jeg ser da ikke rettere, end at naar der henvises til de forhaanden værende Kræfter af stedligt Politi paa Landet, og man undtager Sognekogderne, saa bliver der kun Gendarmerne tilbage, og saa bliver Spørgsmaalet for mig: skulle vi have Gendarmere til at efterse Landbrugsmaskiner? Jeg tror ikke, at de ere særlig heldige til dette. Jeg skal ikke komme ind paa den Sympathi, vi paa Landet have for Gendarmere — vi se hellere deres Hæl end deres Taa — men jeg skal kun holde mig til, at jeg tror ikke, at de have synderligt Kjenndskab

til Landbrugsmaskiner. Det hedder sig, at Tilsynet til enhver Tid skal have Lov til at indfinde sig, idet der nemlig staar: Tilsynet har Afgang til enhver Del af Arbejdsstederne til enhver Tid, ved Dag og Nat, naar Noget samme Steds er syjselsat. Og i Lovforslagets Motiver staar, at ved Landbrugsmaskiner gjælder det navnlig, at man hyppig efterser paa Tider, hvor Folt ikke selv vente det, fordi det i Reglen viser sig, at man er tilbøielig til at faste Siftringsmidlerne tilside, naar man benytter Maskinen. Følgen vil da maatte blive den, at man har Gendarmerne hos sig, naar man mindst venter det, for at efterse, om Kvinderne have den reglementerede Klædebragt i Orden, som jeg før udtalte mig om, ellers kan det koste 10—400 Kr. i Mulkt. Jeg vil derfor ønske, at det Tilsyn, man faar paa Laandet, hvis man ikke kan faae Sognekogderne, som jeg tror vilde være meget heldige, efter som det er Folt, der i Reglen forstaa sig paa Landbrugsmaskiner, kan blive ordnet saaledes, at Sogneraadet eller Amtsraadet valgte 2 eller 3 Mænd i en Kommune, som fik dette Tilsyn under sig, saa at de kunne efterse Landbrugsmaskinerne og efterse, om Lovens Bestemmelser forøvrigt overholdes. Jeg er vis paa, at saadanne Mænd, som man kunde have i Vighed med Brandshynsmændene paa Landet, vilde være heldige til at foretage dette Eftersyn eller Tilsyn. Det hedder i § 17, at Arbejderne i visse Tilfælde have Krav paa Erstatning hos Arbejdsgeveren, hvor de komme til Fortræd ved Maskinen. Dette finder jeg forøvrigt ganske rigtigt. Men jeg tror, det kan blive en lidt uheldig Bestemmelse for Arbejdsgevere, hvis man ikke faar indført det Samme som i Tydsland, hvor man har visse Understøttelsestakser for Arbejds Invalider, saaledes at f. Ex. Arbejderne skulle indmelde sig i Sygefakser, der da ogsaa kunde have en Udbeling for at sikkre Arbejdsinvalider med Tilbud fra Arbejdsgevere og Staten. Jeg tror, at en saadan Bestemmelse vilde være heldig, efter som det jo kunde være, at vedkommende Arbejdsgever kunde blive paaført temmelig store Tab, som kunde blive følelige for ham, hvis han ikke havde lignende Takser til at sikkre Arbejderne i, saaledes som man sikkre sig ved Sygefakser. Jeg skal med disse saa Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget. Jeg haaber, at der vil blive nedsat et Udvalg til nærmere at prøve det.

Beth: Den Opgave, som dette Lovforslag har stillet sig, maa jo vistnok Enhver erkjende at være en saadan, at den fortjener